

KAZIMIERA KUŹNIARSKA

St. przodowniczka Kazimiera Kuźniarska, ur. 4 marca 1923 r. w Garwolinie,
pow. warszawskiego. Siostra salowa w Szpitalu Wojennym nr 3.

Mieszkałam w Łucku przy ojcu, funkcjonariuszu Policji Państwowej i chodziłam do
gimnazjum państwowego.

13 kwietnia 1940 r. o godzinie 6.00 rano zostałam wywieziona wraz z rodziną (bez ojca) do
kołchozu „Rote Fane” [„Rote Fahne”] w Pawłodarskim okręgu. Podróż mieliśmy w strasznych
warunkach, bez wody nawet.

W kołchozie pracowałam jako traktorzystka, za pracę nie otrzymywałam najmniejszego
wynagrodzenia. Mieszkaliśmy w przykrych warunkach, razem trzy rodziny w jednym
małym pokoiku.

W listopadzie 1940 roku uzyskaliśmy zezwolenie na zamieszkanie w Pawłodarze, gdzie
pracowałam w szpitalu dla gruźlików jako siostra pielęgniarka. Pensję, choć z wielkimi
zaległościami, otrzymywałam.

Z powodu choroby matki, która musiała być operowana, w styczniu 1942 roku wyjechałyśmy
do Ałmaty. Pozostawałam tam przez trzy miesiące. Po operacji celem dalszego leczenia
udałyśmy się do Taszkentu, gdzie umieściłam matkę w szpitalu, sama zaś w dniu 16 maja
1942 wstąpiłam w szeregi Pomocniczej Służby Kobiet w Jangijul.

Matka i bracia pozostali w ZSRR.

M.p., 8 marca 1943 r.